

denne Mand, som det ærede Medlem nu skal rejse rundt med og forevise som den Mand, der vil sælge „Social-Demokraten“ billigere. Jeg ved ikke, om han er udsendt fra den konservative Højborg eller fra det konservative Parti, men hvis det ærede Medlem kan skaffe mig den Tjans, at jeg maa sælge „Nationaltidende“ og „Berlingske Tidende“ til lavere Pris end 10 Ø., saa vil jeg gerne paatage mig Eneforhandlingen, og saa skal jeg sørge for, at de snart kommer af med de sidste Abonnenter, de har. Det kan man jo snart lave ved en saadan Handel, og det kunde ogsaa tænkes, at den Mand, der er udsendt til „Social-Demokraten“, snart kunde have skaffet os af med de Købere, vi har paa Gaden — det er ganske vist ikke uhyre mange Tusinde Eksemplarer, vi sælger paa Gaden. Jeg tror nu ikke, at det ærede Medlem skal rejse længere med denne Mand, for det er en slem Filur, han er alt for let at opdage. Naar det ærede Medlem skal bekæmpe dette Lovforslag, bør han vælge anderledes reelle Ting.

For øvrigt var det egentlig en sørgelig Tale, det ærede Medlem Hr. Lange holdt, for baade før og efter denne Tale har der været konservative Talere her oppe paa Talerstolen — det er kun nogle faa Timer siden, det ærede Medlem Hr. Korsgaard gik ned fra Talerstolen — for at kræve, at Regeringen skulde foretage sig noget ganske ekstraordinært for at støtte Erhvervslevet og Industrien her i Landet, fordi de er i Nød. Disse Spørgsmaal kan ikke helt skilles ad, det maa det ærede Medlem Hr. Lange ikke overse. Under hvilken Form man nu end skal beskytte Industrien — dette skal jeg ikke udtale mig om her —, saa kan det jo ikke skilles fra dette, at Befolkningen ikke bør blive ganske urimeligt og uretfærdigt plyndret paa Varerne. Det ærede Medlem skød det ene Spørgsmaal fuldstændig til Side og vilde ikke tale om det, men det konservative Parti kommer sikkert til at revidere sin Opfattelse paa dette Punkt. Det kan ikke faa baade i Pose og i Sæk. Det ærede Medlem vilde ogsaa paastaa, at disse hemmelige Prisaftaler ikke fandtes eller i alle Tilfælde, at der ikke fandtes mange af dem. Ja, det ved jeg nu ikke. Jeg har nævnt en hel Række Tilfælde, hvor der i Virkeligheden finder Prisaftaler Sted, men jeg kan godt give

det ærede Medlem et nyt, som det er lykkedes mig at faa fat i siden i Gaar, og som er meget karakteristisk. Det drejer sig om Levering af et bestemt Apparat — jeg vil ikke sige, hvad det er for et Apparat, for saa vil man, da der ikke er saa uhyre mange Forhandlere, kunne opsnuse, hvem der har givet mig disse Meddelelser —, som sælges for en Engrospris af 11 Kr. 40 Ø., medens Udsalgsprisen er fastsat til 19 Kr. Der er altsaa en Fortjeneste paa 68 pCt., naar der sælges 1 Stykke. Hvis derimod den handlende kan aftage 100 Stykker, stiger den fastsatte Avance til 90 pCt., og det bestemmes i Generelerklæringer, at Salg til Forbrugere kun maa ske til ovennævnte Salgspriser. Det er en ganske tydeligt og klart affattet Underhaandsaftale med alle de dertil hørende Bestemmelser overfor Detailhandlerne. Det drejer sig altsaa om en Avance, som ligger mellem 68 og 90 pCt.

Det ærede Medlem Hr. Lange vilde jo give det Udseende af, at vi Socialdemokrater ved dette Forslag særlig vilde komme til at ramme de smaa handlende. Jeg har allerede sagt, at deri tager det ærede Medlem fejl, og nu vil jeg gerne komme med et Eksempel for at vise ham, i hvilken kolossal Udstrækning han tager fejl i denne sin Paastand. Der findes et Selskab her i Landet, som har en 700—800—900 Udsalg. Dette Selskab har for nylig købt en Vare i Westfalen til en Pris, der svarer til 60 Ø. pr. Stk., og de sælger den igen til en Detailpris af 2 Kr. — det er en Avance paa 325 pCt. Det er noget, som kun kan præsteres af et fuldstændig overmægtigt Selskab, et Selskab, som spænder sin Virksomhed ud over hele Landet. Det er selvfølgelig saadanne Avancer som dem, her er Tale om, dette Forslag har til Hensigt at ramme, og ikke, som det ærede Medlem vilde give det Udseende af, den stakkels Detailhandler, der sidder i Sidegaden — det har aldrig nogen Sinde været Meningen.

Men ogsaa fra privat Side øves der et kolossalt Pres overfor andre handlende for at paatvinge dem bestemte Priser; særlig de, der er økonomisk svage, skal i alle Henseender rette sig efter, hvad de økonomisk stærke befaler. I saa Henseende har jeg et herligt Brev at oplæse. Det er fra Konsul Lauritzen i Esbjerg til Konsul Schmidt i Kolding, og det lyder saaledes: „Hvis De,